

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 80 (5619)

Otrdien, 1987. gada 7. jūlijā

Maksa 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ

- Latvijas KP rajona komiteja (2. lappuse)
- Trīciencētnes: «Audz, Slavutiča!» (2. lappuse)
- Iļņests, kuru aizmiršam (2. lappuse)
- Turpinām sarunu par apgādi ar darzeniem (3. lappuse)
- Par vislētāko lopbarību, par telu vasaras mitnēm (3. lappuse)
- Sports un atpūta (3. lappuse)

SOCIĀLISTISKĀS SACENSĪBAS GAITA LOPBARĪBAS SAGATAVOSANĀ

(no 29. jūnija līdz 6. jūlijam)

Saimniecība	Sagatavots lopbarības (procentos)	Vieta sacensībā
Lenina	23	14
«Sarkanā ausma»	27	7
Dzeržinska	20	18
«Vārkava»	29	5
«Dubna»	27	9
K. Marksa	26	10
«Krasnij Oktjabrj»	24	12
Suvorova	22	17
Raiņa	41	1
«Nākotne»	23	13
«Zelta vārpa»	13	20
«Rīts»	36	2
«Škalna»	28	6
«Dzintars»	23	15
Kirova	29	4
M. Gorkija	27	8
«Sīlukulns»	25	11
Aglonas p. s.	18	19
Rudzātu p. s.	22	16
Rušonas p. s.	31	3

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona saimniecībās pēc RARA dispečerdienu datiem līdz 6. jūlijam (procentos)

Saimniecība	Kopā lopbarības	Siena	Skābsiena	Zāles miltu	Nopļauts pļautību
Raiņa	72	43	86	38	71
«Rīts»	65	23	86	x	76
Kirova	61	39	67	—	61
«Sarkanā ausma»	59	24	77	30	64
«Vārkava»	58	39	48	—	43
«Sīlukulns»	57	32	82	3	78
Rušonas p. s.	57	8	97	2	46
«Krasnij Oktjabrj»	49	32	68	130	77
M. Gorkija	48	27	38	x	53
Rudzātu p. s.	46	40	52	3	49
K. Marksa	46	29	65	6	53
«Nākotne»	44	18	27	73	45
Oškalna	43	27	36	5	55
Lenina	40	21	59	—	55
Suvorova	38	21	43	34	60
«Dubna»	36	17	77	x	44
«Dzintars»	34	24	55	—	46
Aglonas p. s.	30	9	35	40	37
Dzeržinska	28	36	38	35	58
«Zelta vārpa»	24	3	19	37	43
RAJONĀ	46	25	59	21	54

«x» — nav plāna;

«—» — nav ziņu.

Rajonā, ar kuru sacensāties

Jēkabpils rajona XXV kongresa agrofirma paplašina savas produkcijas sortimentu. Viens no jaunumiem ir biežpiens, kas agrāk tika vests no Daugavpils. Veikalos to piegādā fasētā veidā, pilnīgi tiek apmierināts pieprasījums pēc šī produkta. Turklāt saimniecība ieguvusi arī uz transportzdevumu ietaupīšanas rēķina. Agrofirma gatavoja biežpiena sieru izlaidei, iegādāta to ražošanai nepieciešamā iekārta.

LATINFORM

Partijas dzīve: ar atklātības ieroci

Arvien redzamāk, arvien jūtāmāk Preiļu 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldē rit kolektīva cīņa par darba disciplīnas un kārtības nostiprināšanu, dzeršanas un alkoholiisma, arī narkomānijas pārvarēšanu. Alzvadītājā gadā bija izskatītas 27 lietas par darbinieku parādīšanos sabiedriskajās vietās reibuma stāvoklī, bet šogad — 9. Pārvaldē vairs nav dzeršanas gadījumu darba vietās un ražošanas telpās.

Tas panākts, pateicoties ceļu remonta un būvniecības pārvaldes komunistu aktīvajai cīņai par atturības kā dzīves normas ieviešanu. Tūnī šeit noteic partijas pirmorganizācijas sekretārs I. Bogdanovs, PSKP biedrs V. Romanovskis, un citi. Viņi vienmēr ir ļaunu vidū, uzklausa un apkopo viņu domas, izdara secinājumus un visu lietderīgo ievieš dzīvē.

Tieši tādā veidā pārvaldē parādījās «Atturības stends», kurā visiem pieejami un atklāti tiek stāstīti par negatīvajiem notikumiem, kas saistīti ar alkoholu. Šeit operatīvi un neko neslēpiot tika sniegti materiāli par N. Timohova izslēgšanu no partijas

Atturības apliecinājums

rindām par dzeršanu, par R. Gribuška, un E. Rubena nosūtīšanu uz piespiedu ārstēšanu, par ar dzeršanu saistīto lietu izskatīšanu biedru tiesā un zūpības apkaršanas komisijā.

Sakarā ar to, ka tagad dzeršana no ražošanas ir pārvietojusies uz sadzīvi, partijas birojs kopā ar zūpības apkaršanas komisiju ņēma to vērā un mērķtiecīgi organizē reidus pa kopmītnēm. Bet nepieciešamības gadījumos pieaicina šajos reidos arī rajona iekšlietu nodaļas darbiniekus.

Pārbažu rezultāti nekavējoties tiek paziņoti sabiedrībai. Šajos nolūkos izmanto atturības stendus, sienas avīzes un mutvārdu informāciju. Atklātie negatīvie fakti obligāti tiek komentēti, saņem attiecīgu novērtējumu un ir pastiprināti ar konkrētiem sodiem. Un vēl — šogad, piemēram, divi pārvaldes darbinieki ir nēmti narkoloģa uzskaitē sakarā ar pārmērīgu alkohola lietošanu sadzīvē.

Pēc komunistu iniciatīvas ra-

jona medicīnas darbinieki lasa kolektīvā lekcijas par alkohola kaitīgumu. Ar interesi klausītāji uzmēma ārstu N. Sabanova un G. Dzeriņas lekcijas. Ceļu darbinieku atmiņā ir iespiedusies rajona prokurora V. Jermolajeva lekcija par pretalkoholisko likumdošanu.

Īpaši gribas izcelt komunistu, visas partijas pirmorganizācijas tiekšanās dažādot cīņas par atturības kā dzīves normas nostiprināšanu formas un metodes. Partijas biedri pievērs lielu vērību fiziskās kultūras un sporta attīstīšanai kolektīvā. Un tāpēc nav nejaušība, ka šeit izveidota futbola komanda, ka pārvaldes sportisti ir aktīvi nozares, republikas un rajona sacensību dalībnieki tenisā.

Interesanti arī tas, ka uz pārvaldes rīkotajiem svinīgajiem pasākumiem tiek aicinātas strādājošo ģimenes, tāpat kā uz vokalī instrumentālā ansambļa un citu mākslinieciskās pašdarbības dalībnieku uzstāšanos. Šeit diezgan bieži rīko ģimeņu kolektīvas

ekskursijas, teātru un izstāžu apmeklējumus republikas galvaspilsētā.

Cīņa par atturības kā dzīves normas ieviešanu 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldes kolektīvā soli pa solim pieņemas spēkā. Bet tajā ir arī robi, par kuriem ir jāpasaka. Cīņa pret zūpību un alkoholiismu un ar to saistītie darba jautājumi šogad ne reizi nebija izskatīti ne partijas sapulcēs, ne partijas biroja sēdēs.

Tā ir acīmredzama nolaidība. Nav isti skaidra pārvaldes vadītāja darbinieku nostāja, kuri daudz dara cīņā par dzeršanas iznīdēšanu, bet ne kāpēc atturības veicināšanas biedrības biedri... Viņiem vajadzētu parādīt šajā ziņā piemēru pārējiem — iestājoties biedrības rindās. Vēl jo vairāk tāpēc, ka minētās biedrības vietējās pirmorganizācijas rindās neaug. Tā apvieno tikai deviņus cilvēkus. Acīmredzot tāpēc noliktavas pārzinei R. Višņevskai nākas vadīt reizē ir pašu biedrības pirmorganizāciju, ir zūpības apkaršanas komisiju.

Arī tā ir partijas organizācijas darba nepilnība.

A. ARESTOVŠ

Cilvēks un viņa darbs

Ne tikai izpildītājs

«Sproģis? Vai tas no «zelta» brigādes?» Zelta? Kāpēc? Lūk, tā, pirms sākt sarunu par cilvēku, runāja par viņa darbu. Un šķiet, ka tā nosauca jaunās tehnikas brigādi Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā nebūt ne jaušai. Nē, ne tāpēc, ka šeit algas ir diezgan lielas. Ne arī tāpēc, ka cilvēkiem šeit būtu zelta rokas. Pilnīgi pretēji — tas tika izdarīts ne bez ironijas. Un, starp citu, pirms daudziem gadiem. Kad tai (iepriekšējai brigādei) neveicās un, neskatoties uz visiem pūliņiem, uzstādītās iekārtas nedeva vajadzīgo efektu. Turklāt tās izmaksāja tik dārgi, ka patiesi kļuva zelta vērtas.

Pirmais, ar ko sāka jaunizveidotā brigāde, bija pašatdeve. Jā, tagad tā ir. Tagad par brigādes un reizē arī visa uzņēmuma lepmumu kļuva regulētāja Jāņa Sproģa kandidātūras izvirzīšana uz Latvijas PSR Valsts prēmiju zinātnē un tehnikā.

Jānis atklāti atzinās, ka savos trīsdesmit trīs gados viņš par to nav sapņojis. Sākumā pat apjuka — cik negaidīts viņam ir laureāta nosaukums. Bet tas ir pelnīts.

Jau ķieģeļu sēdinātājs automāts vien, ar kuru kombinātā nodarbojās gandrīz vai desmit gadus, ir tā vērts. Veiksmīga izrādījās tikai «trešā pieeja». Un, lai cik tas nebūtu savādi, piecu nepakļāvīgajai tehnikai atrada — paši pie sevis. Taisnība. Šo to natapināja no čehiem, vēl kaut ko — no vāciešiem, bet ar nepakļāvīgo ierīci tomēr tika galā. Inženiertehnisko domu dzīvē istenoja brigāde, kurā par regulētāju strādā komunistis Jānis Sproģis.

Parasta biogrāfija — kā simtiem citu. Skola, armija, pēc tās — Līvānu stikla fabrika, kurā Jānis strādāja par stikla formējošās mašīnas mašīnistu. Uz būvmateriālu un konstrukciju kom-

binātu pirms divpadsmit gadiem viņu atveda gadījums.

Eju reiz pa ielu un satieku kādu pazīnu no ķieģelnieka. Protams, kā tādos gadījumos nākas, parunājām par dzīvi. Vārds pa vārdam, un te viņš pēkšņi piedāvā: «Vai negribi nākt pie mums par atslēdznieku?». Padomāju, apsvēru (bet toreiz ne jau mazsvarīgs bija arī dzīvokļa jautājums) un — devos uz kadru daļu. Sākumā noforeļos par dežurējošo atslēdznieku, vēlāk mani pārveda par regulētāju. Bet tagad, lūk, — jaunās tehnikas brigāde, — skopi un nesteidzīgi stāsta Jānis.

Jā, šarunāties ar viņu nav viegli. Sevišķi runīgs viņš nav. Un pats atzīst, ka vārdi no viņa ir jāvelk tikpat kā ar knaiblēm. Toties tie, kas par viņu stāstīja (un tie bija ķieģeļu ceha priekšnieks S. Lauželis, viņa vietniece S. Vaino un uzņēmuma galvenais inženieris A. Dalka), ar uzslavas vārdiem neskojās. Katrs mazliet citādi, bet visi kopā runāja par galveno: Sproģis nav vienkāršs izpildītājs, bet gan domājošs, meklējošs cilvēks. Vārdu sakot, radoša personība. Ne tikai kā pie regulētāja griežas pie viņa konstruktori. Reizēm pats galvenais inženieris iet pēc padoma pie apķērtīgā strādnieka. Tādējādi vēl augstāk paceļoties viņa acīs. Bet, kas atļēcas uz Jāni, tad bez īpašas vajadzības viņš speciālistus neapgrūtinās; la teorētiskais pamatojums nesaistās ar praksi, padomā, un piestrādās pats. Kā tas bija, piemēram, ar gala slēdzi — svarīgu posmu automātiskā sistēmā.

Ražošanas automatizācija un mehanizācija — jaunās tehnikas brigādes darbības maģistrālais virziens. Starp citu, brigāde ir vienīgā savā veidā visā uzņēmumā. Un darbības laukā šeit ir ierīšs. Neskatoties uz to, ka ķieģeļu cehs pēdējos gados ir izmainījies uz labo pusi. Pēc

Sproģa vārdiem — racionalizācijā viņš varētu nopelnīt otru algu. Tikai reizēm visam neatliek laika, un negribas nonemties ar sīkumiem. Kaut gan Jānis un viņa brigādes biedri uzskata, ka sīkumu nemaz nevar būt. Tādēļ jau arī viņi strādā — savu spēku un iespēju robežās.

Sodien Sproģis ir apņēmīgs: pamest kombinātu netaisās. Bet atmiņā vēl visai svaigi šaubu brīži. Tik vilinošs bija priekšlikums atgriezties stikla fabrikā — tikai šoreiz tā jaunajā gaismas vadu ceļā. Iesniegums arī jau bija uzrakstīts. Tikai Jānis

jūtās satraukts. Nevarēja rast mieru ne dienu, ne nakti. Kamēr netika skaidrība: šeit tik daudz viņa roku paveikts, un lai vienā brīdī to visu tā mierīgi varētu pamest un aiziet. Un, ticis skaidrībā, paņēma atpakaļ savu iesniegumu. Cerēsim, ka galīgi. Cerēsim tāpat, ka arī turpmāk regulētāja (viens no labākajiem) fotogrāfija rotās ne tikai kombinātā, bet arī visas nozares Goda plāksnī. Ka tāpat iejūtīgi ieklausīsies viņa domās kombinātā. Un tas trīsdesmit trīs gados, domāju, ir ko vērts.

I. KOROLOVA

Top preces tautai

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta mākslas aušanas ceļā Līvānos ir daudz prasmīgu darba darītāju. Natālija Driveniece te nostrādājusi jau desmit gadus, apguvusi māku rīkoties ar mehāniskajām stēlēm, tagad arī tā sauktās šūnu segas. Plāns tiek izpildīts ar uzviju, gūtas labas sekmes kolektīva socialistiskajā sacensībā. J. SALNAVIEŠA teksts un foto

Latvijas KP rajona komitejā

Seit veikta aparāta un partijas pirmorganizāciju atbrīvoto sekretāru atestācija. Tās gaitā tika pārbaudīts katra personīgais ieguldījums organizatoriskā un ideoloģiskā darba pārkārtošanā darba kolektīvos, pašināšanās uzdevumu praktiskajā risināšanā, kurus izstrādāja PSKP CK aprīļa (1985. g.) Plēnums un konkrētēja partijas XXVII kongress, māca strādāt pa jaunam paplašinātās demokrātijas un atklātības apstākļos, attieksme pret kritiku un paškritiku, vadoties no PSKP CK janvāra (1987. g.) Plēnuma direktīvām.

Visi atestējamie saņēma pozitīvu sava darba novērtējumu. Bet reizē ar to katram no viņiem ir ieteikts paaugstināt darba līmeni, aktīvāk ieviest jaunas, laicam atbilstošas formas, būt dzīves vidū un ar partijas darbiniekiem raksturīgām metodēm sniegt palīdzību rūpniecības un lauksaimniecības darbiniekiem sacensībā par Lielā Oktobra 70. gadadienas cienīgu sagaidīšanu.

veiksmīgā 12. piecgades otrā gada plānu izpildīšanā.

Atestācijas komisija ievadīja partijas komitejas vadošo darbinieku rezervē organizatoriskā darba nodalās instruktoru A. Kovalenko, uzņēmumu, organizāciju un lauku saimniecību vadītāju rezervē leklauti V. Maksimova — Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas atbrīvotā sekretāre, I. Sņikers — Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas atbrīvotais sekretārs, A. Vilcāns un V. Jakovļevs — partijas rajona komitejas instruktori.

Perspektīvā uz patstāvīgiem darba iecirkņiem noteikti A. Kalniņa, V. Linina, I. Zalceva — partijas rajona komitejas instruktores; pedagoģiskajā darbā — L. Gurgāne un O. Kondratova — partijas rajona komitejas instruktores.

Atestācijas komisija ieteica vēlreiz pārie atestāciju 1988. gadā partijas rajona komitejas instruktoram V. Jakovļevam.

Udenssaimniecības celtniecības Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas atbrīvotajai sekretārei R. Lazdānei, sovhoza «Aglona» partijas pirmorganizācijas atbrīvotajam sekretāram P. Vaivodam, sovhoza «Rušona» partijas pirmorganizācijas atbrīvotajai sekretārei I. Sļical, Udenssaimniecības celtniecības Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas politiskās izglītības kabineta vadītājai V. Samohvalovai.

Atbrīvotajiem partijas pirmorganizāciju sekretāriem V. Znotiņai (Raiņa kolhozs), A. Spuriņai («Dzintars») rekomendēts paaugstināt savu vispārējās izglītības līmeni.

Atestācijas rezultāti apliecina partijas darbinieku augsto gatavību tālākai politiskā un organizatoriskā darba celšanai, lai mobilizētu kolektīvus sekmīgai PSKP XXVII kongresa lēmumu īstenošanai dzīvē, Lielā Oktobra 70. gadadienas cienīgai sagaidīšanai.

Dienests, kuru aizmirstam

Par šo gadījumu nesen mums atrakstīja lasītāja Sandra Ivanova: «Mēs bijām pie draudzenes apskatīt jauno dzīvokli. Ziņkārī izpētījām to, un svētku prieki nebūtu gājuši mazumā, ja es nebūtu ierosinājusi pārkārt aizkarus no vienas istabas otrā, — man šķita, ka tā būs labāk. Mans ieteikums iepatikās, un visi kērās pie lietas. Bet...nekas nesācās: grieisti šeit bija par dažiem centimetriem augstāki, bet pagarināt aizkarus vairs nevarēja».

Tad šī vēstule šķita visai parasta: celtnieku brāķis nav nekāds brīnums. Tomēr analizējot kāda celtniecības dienesta darbu, nācās atcerēties gan šo, gan citas vēstules.

Uz jautājumu — kas vainojams celtniecības brāķī? — var atbildēt dažādi: viss atkarīgs no ienemamā amata un cilvēka kompetences. Dzīvokļa jaunais saimnieks teiks: celtnieks. Pēdējais minēs brigadieru. Tas apvainos būvdarbu vadītāju, bet viņš — galveno inženieri, kas pilnībā atbild par visu ražošanu. Arī inženieris, droši vien, nepiekrīt, bet sāks, labākajā gadījumā, sadalīt savu nelīdzsvarību «pa druscīnai, pa mazliet» starp visiem organizācijas dienestiem. Ieskaņot arī — ģeodēzisko. Kāpēc? Tāpēc, ka tieši tā pienākumos ietilpst visu montāžas darbu kontrole: ieraudzīt atkāpi no pieļautā — norādīt un panāc izlabošanu. Jebkuras celtniecības organizācijas vadība zina, cik nepieciešams ir ģeodēzista darbs; no tā par vienu trešdaļu atkarīga celtniecības un montāžas darbu kvalitāte. Teorētiski zina. Bet praksē ģeodēzijas dienests, neskatoties uz tā svarīgumu, ir iedzīts tādos celtniecības dzūngļos, no kuriem tam grūti izlauzties. Noskaļdrosim — kāpēc?

Mēs pamatoti uzskatām «kārdu» nleka profesiju par visai deficītu, un tomēr šādu cilvēku rajonā ir vairāki desmiti. Diplomētus inženierus ģeodēzistus mēs varam saskatīt uz vienas rokas priekšmetu. Un viņi strādā tādos apstākļos, kad vienmēr jāatgādina par savu esamību, kad ar rakstisku ziņojumu palīdzību jāpārliecina par to, ka pavisām attieksme pret ģeodēziju var radīt nepatikšanas. Te iespējams minēt jo daudzus piemērus.

Kolhozā «Nākotne» starnkolhozu celtniecības organizācija būvēja kārtējo objektu. Uz sagatavotā pamata sīlvena celtnieki «āka montēt sienu, taču tā, ka faktiski tā, kas bija novirzīta par 12 centimetriem (pieļautā 1 centimetra vietā). Uz sienām uzlika paneļu pārsegumu. Kuru, kā zināms, par 12 centimetriem nelizstiepsī. Bet, ja atcerāties nelaimi, kas «ar atbildēs? Rožumes ciemata Dārzi lielā kāda māla, kas nodota ekspluatācijā, ir «iz-

stiepta» par veselēm 18 centimetriem. Raiņa kolhoza kanalizācijas akās (SCO objekti) ieejas caurule izrādījās zemāk novietota par ieejas cauruli, kas ir pretēji visiem loģikas un fizikas likumiem.

Par atklāto brāķi SCO inženiere ģeodēziste Rasma Polomošnova sastādīja izpildes shēmas, iesniedza ziņojumus, bet ilgajos darba gados šajā organizācijā viņa neatceras nevienu gadījumu, kad galvenais inženieris būtu pareizi reaģējis uz viņas piezīmēm. Objektu nodošanas lietām šie dokumenti, protams, netika pievienoti. Kas vairs sāks pārbaudīt celtniecības normu faktisko ievērošanu.

— Pārbauda jau papīrus, bet tie ir kārtībā, — atzinā Rasma.

Un tiešām, kas gan līdīs kanalizācijas akā, lai ar spoguļi uzķertu gaismas riņķi — kas ir izpildīto darbu kvalitātes rādītājs. Bet ģeodēzistam ir jānodarbojas arī ar to. Ar kura gan domām vairāk jāreķinās, ja ne ar viņa? Bet — kas tev deval? No ģeodēzistiem atvairās kā no uzbūvējamam mušam, kas traucē triecientempos veikt celtniecības darbus.

Šāda attieksme pret šīs sistēmas darbiniekiem ne tikai rada šaubas par viņu nepieciešamību, bet arī kļūst par sava veida sankciju brāķim. Brāķim, no kura varētu izvairīties.

No jau izveidojušās «tradīcijas» neatkāpijas arī Līvānu PMK, kaut arī šeit valnīgos sauc pie administratīvas atbildības. Bet kāda tam jēga, ja brāķis paliek: novirze no montāžas normām šeit par 8 reizes pārsniedz kritiskās. Reizēm (un pamatoti) to var izskaidrot ar rūpnīcas brāķi. Bet tādos gadījumos, šķiet, varētu kaut vai (lēji) pamēģināt to novērst montāžas procesā.

Jāpiebilst, ka jau vairākus gadus Līvānu PMK inženieris ģeodēzists Jevģenijs Golubevs ierosināja pazemināt brāķdarīem kvalifikāciju. Priekšlikumam nepiekrita. Cerēsim, ka 1986. gadā pieņemtie partijas un valdības lēmumi, kuri paredz arī šādus soda mērus, iekustinās organizācijas vadību.

Ja runājam par kadru stāvokli, tad tas varētu kļūt par atsevišķa raksta tēmu: pagurusi no neauglīgās un nogurdinošās cīņas, bija spiesta aiziet no SCO R. Polomošnova, pakāpeniski sarūk Līvānu PMK ģeodēziskais dienests. Arī Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta specializētajā pārvietojamajā mehānizētajā kolonnā ģeodēzisti neatzkāvējas.

Tāda ir situācija. Apkoposim mūsu sarunas rezultātus.

Par nožēlošanu — celtniecības organizācijās nedomā par laulātumu; vai sodien ir tiesības mēģināt ar speciālistiem? Sodien daudzas mūsu kļūmes notiek nekvalificēta darba rezultātā, kā arī no pārlieku lielā nespeciālistu vairuma tur, kur ir nepieciešama kompetence. Interesanti, ka pat nododamo objektu nepieciešamā kvalitāte nespēj pārliecināt celtniekus, ka ir nepieciešams ģeodēziskā dienesta ritmiskais darbs. Prakse ne jau vārdos, bet darbos izskauš šī dienesta darbinieku norādītās kļūdas, laus veselajam saprātam būt virsroku nār nolaidīhu? Patiesi izanalizēto celtniecības un montāžas darbu zemās kvalitātes lemeslus, mēs nonāksim pie secinājuma, ka šo laulātumu var atrisināt tikai kompleksā — tālā skaitā arī pilnveidojot ģeodēzisko dienestu.

L. KUZMINA

Triecienceltnēs

Audz, Slavutiča!

Nesen no dienesta komandējuma atgriezās Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta specializētās pārvietojamās mehānizētās kolonnas galvenā

inženiera vietnieks Vladimirs Cenkurs. Komandējums bija visai neparasts — viens no organizācijas vadītājiem pabija tur, kur triecientempā rit liela

celtniecība. Tajā piedalās visas padomju republikas. To skaitā arī Latvija, kuru šeit pārstāvo Līvānu celtnieki. Un tāpat — vārds V. CENKURAM.

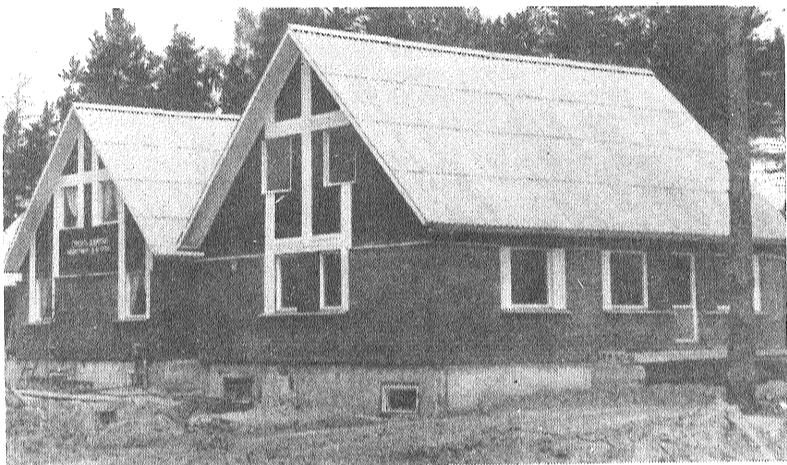
Ukrainas PSR Černigovas apgabalā aug Černobiļas atom-elektrostacijas darbinieku jaunā pilsēta Slavutiča. Kopā ar Rīgas lielpanelu māju būves trestu viena kvartāla celtniecību veic arī mūsu SPMK. Sogad mums vajag uzbūvēt 36 viendzīvokļa mājas, kuras tapušas Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā. Iepilnāts apgūt 1,07 miljonus rubļu. Pusgada plāns paveikts par 109,9 procentiem, samontētas 27 mājas.

Darbi tiek veikti pēc Institūta «Pilsētprojekts» projektiem, kas paredz ēku izvietošanu pa pāriem ar vienotu ieeju — aizstiklotu verandu. Arī fasāžu arhitektoniskais noformējums ir dažādots. Pamatus šeit veido no saliekamiem keramzītbetona paneļiem. Līdz ar to trīskārt samazinās pamatu likšanas laiks.

Veiksmīgi internacionālajā triecienceltnē strādā kompleksā montētāju brigāde (darbu vadītājs Nikolajs Meļņiks un mestars Vladimirs Mickevičs). Savu 600. māju brigāde samontēja Ukrainas zemē. Kolektīvs strādā mainās un pieņem visus spēkus, lai savlaicīgi un kvalitatīvi nodotu objektu.

Nākamajā gadā specializētā pārvietojamā mehānizētā kolonna Slavutičā uzcelš divas 103. sērijas 24 dzīvokļu mājas, kā arī veikalus ar piebūvi.

AUTORA foto

Tādas izskatās Līvānu mājiņas Slavutičā.

Atpūtas brīdī — pilsētas celtniekiem koncertu sniedz aģitvilciena «Ukrainas komjaunietis» maksliņieki.

V. Mickeviča (piektais no kreisās) brigāde, pirmais pa kreisi — darbu vadītājs N. Meļņiks, trešais — SPMK Līvānu reģiona vecākais darbu vadītājs A. Novokšanovs.

Pa nublicēto materiālu pēdām

Kad beidzot sagaidīsim autoveikalu?

Ar šiem vārdiem savu vēstuli redakcijai sāk grupa Novoseļes iedzīvotāju. Un turpinā: «Bieži redzam mums garām braucošu autoveikalu. Vai tiešām nevarētu kaut pusstundu atvēlēt mums — lai pagūtu iepirkties pašu nepieciešamāko: maizi, cukuru, konservus un citus produktus. Jau rakstījām, ka līdz veikaliem mums ar satiksmes autobusiem aizklūt neērti. Nākas kilometrus piecus un vairāk iet kājām. Gados veciem cilvēkiem tas nāv

vieglī. Ipaši ar iēpirkumu somu rokā».

Redakcija vēstuli nosūtīja izskatīšanai rajona patērētāju biedrības vadībai. Saņemta iekdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības administrācijas atbilde. Tajā sacīts:

«Autoveikals Novoseļes iedzīvotājus sāks apkalpot ar šī gada septembra mēnesi. Papildus informācija par apkalpošanas laiku tiks paziņota Aizkalnes ciema izpildkomitejai».

